

RIKSDAGENS SVAR 34/2006 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om pensionsstiftelser, lagen om försäkringskassor och lagen om utländska försäkringsbolag

Ärende

Regeringen har till 2005 års riksmöte överlämnat sin proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om pensionsstiftelser, lagen om försäkringskassor och lagen om utländska försäkringsbolag (RP 156/2005 rd).

Beredning i utskott

Ekonomiutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (EkUB 3/2006 rd).

Riksdagen förutsätter att regeringen utan dröjsmål totalreviderar lagstiftningen om pensionsfonder så att den tryggar de försäkrades och arbetsgivarnas rättigheter och skyldigheter, fungerar väl och är internationellt konkurrenskraftig. Regeringen skall överlämna sin proposition till riksdagen före utgången av september 2006 så att riksdagen kan fatta beslut i saken redan under denna valperiod.

Beslut

Nu församlade riksmöte har godkänt följande uttalande:

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av lagen om pensionsstiftelser

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 29 december 1995 om pensionsstiftelser (1774/1995) 47 § 3 mom., *ändras* 2 § 1 mom. 5 och 6 punkten, 4 § 3 mom., 5 § 3 och 4 mom., 7 § 2 och 3 mom., 19 och 44 §, 46 § 3—8 och 10 mom., 46 a § 1 mom., 47 § 1 mom., 48 a och 48 b §, rubriken för 7 kap., 49 a, 65 och 67—69 § samt 137 a § 2 mom.,

av dem 2 § 1 mom. 6 punkten sådan den lyder i lag 288/2000, 46 § 3 och 5 mom. och 67 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 85/1999, 46 § 4, 7 och 8 mom. och 48 a § sådana de lyder i sistnämnda lag, 46 § 10 mom. och 46 a § 1 mom. sådana de lyder i lag 382/2005, 48 b § sådan den lyder i lag 1323/1997, 49 a § sådan den lyder i lag 421/2003, 65 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 85/1999 och i lag 1323/2004 och 137 a § 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag 288/2000, samt

fogas till 1 § ett nytt 3 mom., till 2 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i nämnda lag 288/2000, nya 4 a- och 4 b-punkter och nya 7—13 punkter, till lagen en ny 6 a §, till 9 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1323/1997, nya 9 a, 15 a och 15 b punkter, till 25 § ett nytt 3 mom., till lagen en

ny 44 a §, till 47 a § ett nytt 2 mom., till lagen nya 47 b—47 o och 49 b § samt ett nytt 13 a kap. som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Vad som med stöd av denna lag gäller en A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses A-avdelning tillämpas på motsvarande sätt på en EES-tilläggpensionsstiftelse, om inte något annat föreskrivs i 13 a kap.

2 §

I denna lag avses med

4 a) *EES-tilläggpensionsstiftelse* en pensionsstiftelse enligt 13 a kap. vars syfte är att bevilja enbart frivilliga tilläggpensioner och andra förmåner,

4 b) *utländsk EES-tilläggpensionsanstalt* en tilläggpensionsanstalt med avtalsbaserad tilläggpensionsverksamhet, som bedriver verksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut och som på behörigt sätt godkänts och registrerats i en annan EES-stat,

5) *personer som hör till verksamhetskretsen* personer som står i arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller annat anställningsförhållande till en arbetsgivare eller hör till dennas ledning och som är försäkrade i en pensionsstiftelse,

6) *tjänsteföretag* en sammanslutning som för en pensionsstiftelse producerar tjänster som hänför sig till stiftelsens verksamhet,

7) *EES-stat* en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

8) *reglerad marknad* en fondbörs som är belägen i en EES-stat och står under tillsyn av myndigheter i en EES-stat, samt något annat system för omsättning som verkar i en EES-stat och som enligt Försäkringsinspektionens föreskrifter jämföras med en sådan fondbörs,

9) *pensionsansvarets bruttobelopp* det belopp som pensionsstiftelsen enligt 46 § 1 mom. skall täcka före avdrag av de poster som anges i 3 mom. i nämnda paragraf,

10) *skuldförbindelse* lånefordringar och andra fordringar som grundar sig på en skuldförbindelse, på skuldförbindelser upplupen ränta samt masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument med undantag av aktier, andelar, derivatkontrakt och sådana förbindelser som har en sämre förmånsrätt än gäldenärens övriga förbindelser,

11) *fastighetssammanslutning* en sammanslutning vars huvudsakliga syfte är att äga tillgångar som avses i 47 e § 1 mom. 1—3 punkten,

12) *koncern* en koncern enligt lagen om aktiebolag (734/1978), samt

13) *borgen* *proprieborgen* som borgensmannen ställt för en skuldförbindelse.

4 §

Pensionsstiftelsen skall dimensionera sin verksamhet så att den kan bedrivas utan upplåning. En B-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelse i fråga om en B-avdelning får dock vid behov uppta lån enligt vad som närmare bestäms genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. En A-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelse i fråga om en A-avdelning får endast tillfälligt uppta kortfristiga krediter för att upprätthålla sin likviditet. En pensionsstiftelse får inte ställa borgen.

5 §

Är arbetsgivaren ett aktiebolag, får de mot vederlag förvärvade aktier en B-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelses B-avdelning äger i arbetsgivarbolaget uppgå till högst 10 procent av bolagets aktiekapital. En B-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelse i fråga om en

B-avdelning får i aktier som förvärvats på nämnda sätt dock placera högst 10 procent av B-pensionsstiftelsens eller AB-pensionsstiftelsens B-avdelnings tillgångar. Med avvikelse från bestämmelserna i 4 § 4 mom. och 143 § får en A-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelse i fråga om en A-avdelning placera högst 5 procent av A-pensionsstiftelsens eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelnings tillgångar i arbetsgivarföretaget. Är arbetsgivaren ett företag som hör till en koncern, får en A-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelse i fråga om en A-avdelning placera högst 10 procent av A-pensionsstiftelsens eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelnings tillgångar i företag som hör till samma koncern. Det ovan sagda gäller inte sådana lån som en A-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelse i fråga om en A-avdelning ger till arbetsgivarföretaget och för vilka det ställts en av arbetsgivaren oberoende säkerhet som godkänns som täckning.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl bevilja B-pensionsstiftelser och AB-pensionsstiftelser i fråga om B-avdelningar undantag från bestämmelserna i 3 mom.

6 a §

En A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftels A-avdelning har rätt att för förvaltningen av sina tillgångar använda kapitalförvaltare som är etablerade inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är auktoriserade i enlighet med rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), rådets direktiv 93/22/EEG om investeringstjänster på värdepappersområdet, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG om livförsäkring. En A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelse i fråga om en A-avdelning har också rätt att för förvaringen av sina tillgångar använda förvaringsinstitut som är etablerade inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är auktoriserade i enlighet med rå-

dets direktiv om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), rådets direktiv om investeringstjänster på värdepappersområdet eller Europaparlamentets och rådets direktiv om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut.

7 §

Arbetsgivaren skall vara antingen en inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet bosatt medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en juridisk person vars hemort finns inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar tillstånd att avvika från detta. En juridisk person har sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet när den har bildats enligt lagstiftningen i någon stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och den har sin stadgeenliga hemort, centralförvaltning eller huvudkontor i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Arbetsgivaren skall, såvida det inte är fråga om en EES-tillägspensionsstiftelse, i Finland utöva den verksamhet inom vilken de personer verkar för vilkas pensionsskydd pensionsstiftelsen grundas.

9 §

I pensionsstiftelsens stadgar skall anges

9 a) information om att de personer som hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets och deras förmånstagare har rätt till tillägspension eller annan förmån vid en sådan överlåtelse av rörelse som avses i 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen (55/2001),

15 a) vilken information om annan verksamhet än sin lagstadgade verksamhet som pensionsstiftelsen, på begäran eller på eget initiativ på det sätt som förutsätts i 7 kap. 49 a—49 b §, överlämnar till personer som hör till pensions-

stiftelsens verksamhetskrets, personer som fått fribrev och pensionstagare samt hur och när denna information överlämnas,

15 b) information om de rättsmedel som i fråga om annan verksamhet än den lagstadgade verksamheten står till buds för dem som hör till verksamhetskretsen, dem som fått fribrev, pensionstagarna samt deras förmånstagare,

— — — — —

19 §

Minst en av styrelsemedlemmarna och suppleanterna samt ombudsmannen skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar pensionsstiftelsen tillstånd att avvika från detta.

De personer som hör till ledningen skall ha godandel. De skall ha sådan allmän kännedom om pensionsstiftelseverksamhet som är behöfelig med beaktande av arten och omfattningen av pensionsstiftelsens verksamhet eller de skall bland sina anställda ha rådgivare med tillräcklig kompetens och erfarenhet.

Ledningen skall sköta pensionsstiftelsen med yrkesskicklighet och med beaktande av intressena i fråga om de personer som hör till verksamhetskretsen, de personer som fått fribrev och pensionstagarna.

En person som är omtydd eller som har försetts i konkurs eller meddelats näringsförbud får inte vara styrelsemedlem eller ombudsman.

25 §

Styrelsen skall se till att pensionsstiftelsen med beaktande av arten och omfattningen av pensionsstiftelsens verksamhet har tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur den interna kontrollen och riskhanteringen skall ordnas samt om kraven på en tillförlitlig förvaltning.

44 §

Grunderna för beräkning av en A-pensionsstiftelses eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsansvar skall i första hand be-

stämmas så att man tryggar förmånerna för dem som hör till verksamhetskretsen och dem som fått fribrev samt pensionstagarna. De variabler som används vid beräkningen av pensionsansvaret, såsom antaganden i fråga om dödsfall, invaliditet och lång levnad och ekonomiska antaganden, skall väljas på ett aktsamt sätt. De försäkringsmatematiska metoderna skall förbli desamma från en räkenskapsperiod till en annan, om det inte finns grundad anledning till ändringar.

Ändras grunderna för beräkning av en A-pensionsstiftelses eller AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsansvar med anledning av förändrad lagstiftning, befolkningsstruktur eller ekonomisk situation på så sätt att pensionsansvaret enligt de nya grunderna är större än enligt de gamla grunderna, kan Försäkringsinspektionen bevilja pensionsstiftelsen tillstånd att tillåta ett ansvarsunderskott i enlighet med 43 § 5 mom., som skall täckas i enlighet med 46 § 5 mom. inom en viss tid, dock högst tio år (*täckningsunderskott*).

En förutsättning för att Försäkringsinspektionen skall bevilja tillstånd är att pensionsstiftelsen gör upp en genomförbar plan för amortering av täckningsunderskottet inom en viss tid, dock högst tio år. Beviljandet av tillståndet och längden på den utsatta tiden skall grunda sig på pensionsstiftelsens bedömning av den genomsnittliga höjning av premienivån som amorteringen av täckningsunderskottet kommer att medföra. Planen skall finnas tillgänglig för personer som hör till verksamhetskretsen, för dem som fått fribrev samt för pensionstagarna.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om innehållet i de grunder som används vid beräkning av pensionsansvaret för A-pensionsstiftelser och AB-pensionsstiftelsers A-avdelningar. Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om hur tryggnad och aktsamhet skall beaktas i beräkningsgrunderna och om valet av variabler och antaganden som används vid beräkning av pensionsansvaret.

44 a §

Den räntesats som används vid beräkning av A-pensionsstiftelsers och AB-pensionsstiftel-

sers A-avdelningars pensionsansvar skall väljas på ett aktsamt sätt.

Vid fastställandet av en maximiräntesats i enlighet med 4 mom. skall marknadsavkastningen på långfristiga statsobligationer eller andra långfristiga obligationer med låg kreditrisk beaktas.

Utan hinder av vad som bestäms i 4 mom. kan, på ansökan av pensionsstiftelsen, till räntesats för beräkning av en A-pensionsstiftelses eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsansvar med Försäkringsinspektionens tillstånd väljas en större räntesats än den maximiräntesats som avses i 4 mom. enligt nivån på avkastningen av de tillgångar som täcker pensionsansvaret genom att den minskas tillräckligt med avseende på säkerheten. I så fall skall också nivån på avkastningen från placeringen av framtida premier beaktas. Avkastningsnivån korrigeras så att den motsvarar avkastningen av framtida placeringar till den del som de placeringar som täcker pensionsansvaret är kortvarigare än pensionsansvaret. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om den ansökan som avses i detta moment.

Social- och hälsovårdsministeriet fastslår genom förordning maximiräntesatsen för beräkning av pensionsansvaret.

46 §

Pensionsstiftelsen skall täcka pensionsansvarets bruttobelopp med sådana tillgångsslag som anges nedan i denna paragraf och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som Försäkringsinspektionen har fastställt, räcker till för att täcka pensionsansvaret från vilket följande poster först har dragits av:

1) återförsäkrarens andel högst till ett belopp som godkänns av Försäkringsinspektionen,

2) fordringar som baserar sig på regressrätt, samt

3) andra poster som av särskilda skäl får dras av i de fall som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer.

Social- och hälsovårdsministeriet kan av särskilda skäl föreskriva att vissa tillgångar som

hör till täckningen skall värderas med avvikelse från deras gängse värde.

Täckningen av pensionsansvaret skall, enligt vad som bestäms i 47 b—47 o §, bestå av

1) masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument,

2) lånefordringar och andra fordringar som baserar sig på skuldförbindelser,

3) aktier och andra andelar med rörlig avkastning,

4) andelar i placeringsfonder och andra därmed jämförbara fondföretag,

5) fastigheter, byggnader och rättigheter i fast egendom, såsom nyttjanderätt och dispositionsrätt, samt arrenderätt på tomt, aktier och andelar i fastighetssammanslutningar; rätt till vattenkraft som utnyttjas av ett vattenkraftverk förutsatt att inteckning har fastställts till säkerhet för rätten att använda vattenkraft, fordringar under byggnadstiden på en sådan fastighetssammanslutning som äger tillgångar som avses i denna punkt och i vilken pensionsstiftelsen har absolut bestämmanderätt,

6) fordringar på arbetsgivare samt andra fordringar på återförsäkrare än den andel för återförsäkraren som nämns i 3 mom. 1 punkten,

7) skattefordringar och andra fordringar på staten och andra offentliga samfund,

8) fordringar vid ansvarsfördelningen enligt 16 § i förordningen om pension för arbetstagare,

9) andra materiella nyttigheter än de tillgångar som avses i punkt 5,

10) pengar och banktillgodohavanden, insättningar i kreditinstitut och andra institut som har rätt att ta emot insättningar,

11) resultatregleringar, såsom upplupna räntor och upplupna hyror och andra inkomstrestorer samt utgiftsförskott, eller

12) ansvarsunderskott för vilket har det ställts en säkerhet som godkänns som täckning.

Försäkringsinspektionen kan på pensionsstiftelsens ansökan som täckning för pensionsansvarets bruttobelopp godkänna även andra än i 5 mom. nämnda tillgångar och förbindelser, vilka med hänseende till deras kvalitet och säkerhet kan likställas med de tillgångar som avses i 5 mom.

Vad i denna lag föreskrivs om fastigheter och byggnader samt om de rättigheter som avses i 5 mom. 5 punkten tillämpas på sådana tillgångar också när de ägs av en fastighetssammanslutning som har hemort i en EES-stat och som pensionsstiftelsen har bestämmanderätt i, på samma sätt som om tillgångarna ägdes direkt av pensionsstiftelsen. Vad som föreskrivs i detta moment gäller också en fastighetssammanslutning som har hemort i en EES-stat och som pensionsstiftelsen har bestämmanderätten i tillsammans med en annan eller flera andra pensionsstiftelser som hör till samma arbetsgivare eller till arbetsgivare som hör till samma koncern eller som Försäkringsinspektionen på pensionsstiftelsens ansökan jämför med en sådan fastighetssammanslutning som avses i detta moment.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om lokalisering av de tillgångar och förbindelser som hör till täckningen för pensionsansvaret, begränsning av valutarisken och ordnande av valutarörelsen, användning av derivatavtal som täckning, värdering av säkerheterna samt betydelsen av säkerheter då de förbindelser som säkerheterna hänför sig till beaktas i täckningen. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov också närmare föreskrifter om när ett omsättningssystem som tillämpas i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan jämföras med en fondbörs, när en sammanslutning kan jämföras med en fastighetssammanslutning, en depositionsbank eller ett försäkringsbolag, när fondandelar får beaktas i täckningen av bruttobeloppet av pensionsansvaret och när de tillgångar som avses i 47 m § 1 mom. 2 punkten får beaktas i täckningen.

Täckningen av pensionsstiftelsens pensionsansvar skall förtecknas så som Försäkringsinspektionen bestämmer närmare.

46 a §

De övriga medlemsstaterna i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling

(OECD) jämföras med en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

1) vid tillämpning av 47 b § 1 mom. 1 punkten,

2) vid tillämpning av 47 b § 1 mom. 2 och 3 punkten, 47 c § 1—3 punkten samt 47 d § 1 mom. 1 och 2 punkten.

47 §

En A- och AB-pensionsstiftelse skall täcka sitt pensionsansvar som följer av frivilliga tilläggspensioner och andra förmåner. Från pensionsansvaret kan härvid avdras den icke-amorterade delen av det täckningsunderskott som avses i 44 § 2 mom.

47 a §

En A-pensionsstiftelses eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings placeringsplan skall innehålla riktlinjer för placeringspolitiken. Riktlinjerna skall ofördröjligen ses över efter varje väsentlig förändring av placeringspolitiken och minst vart tredje år. Riktlinjerna för placeringspolitiken skall innehålla en redogörelse för metoderna för mätning av placeringsrisker och för riskkontroll och den strategi som A-pensionsstiftelsen och AB-pensionsstiftelsen i fråga om en A-avdelning följt vid fördelningen av sina placerade tillgångar med beaktande av pensionsåtagandenas art och varaktighet.

47 b §

Pensionsansvarets hela bruttobelopp kan täckas med

1) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en EES-stat, landskapet Åland eller en internationell sammanslutning där åtminstone en av medlemmarna är en EES-stat,

2) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en sådan kommun, samkommun, församling som fungerar som ett offentligt samfund eller något annat sådant med dessa jämförbart regionalt offentligt samfund som är beläget i en EES-stat och som har skatteuppbörds-

rätt eller vars medlemmar har skatteuppbördsrätt,

3) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en sådan depositionsbank eller ett sådant försäkringsbolag under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat, eller en annan sammanslutning som Försäkringsinspektionen jämställer med en sådan depositionsbank eller ett sådant försäkringsbolag som avses ovan,

4) fondandelar i placeringsfonder vilka enligt sina stadgar placerar sina tillgångar i tillgångsslag enligt denna paragraf och vilka grundats av ett fondbolag under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat och har hemort i en EES-stat,

5) fondandelar i andra med placeringsfonder jämställbara fondföretag som står under offentlig tillsyn i en EES-stat, har hemort i en EES-stat och enligt sina stadgar placerar sina tillgångar i de tillgångsslag som avses i denna paragraf, och

6) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av skuldförbindelser eller fondandelar som avses i 1—5 punkten.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om upptagandet av fondandelar enligt 1 mom. 4 och 5 punkten till täckningen för pensionsansvarets bruttobelopp.

47 c §

Högst 50 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för pensionsansvarets bruttobelopp får bestå av

1) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är ett annat kreditinstitut under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat än en sådan depositionsbank som avses i 47 b § 1 mom. 3 punkten eller en annan sammanslutning som med stöd av samma punkt jämsätts med en sådan depositionsbank,

2) skuldförbindelser i vilka gäldenären är en sammanslutning som har hemort i en EES-stat och vars aktier eller andelar omsätts på en reglerad marknad i en EES-stat,

3) skuldförbindelser som omsätts på en reglerad marknad i en EES-stat och i vilka gäldenären är en annan sammanslutning än en sådan som

avses i 1 eller 2 punkten eller i 47 b § 1 mom. 1—3 punkten, och

4) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av skuldförbindelser som avses i 1—3 punkten.

47 d §

Högst 50 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för pensionsansvarets bruttobelopp får bestå av

1) aktier och andelar i sådana sammanslutningar som har hemort i en EES-stat och vilkas aktier eller andelar omsätts på en reglerad marknad i en EES-stat, dock inte aktier och andelar i fastighetssammanslutningar,

2) förbindelser som emitterats av i 1 punkten avsedda sammanslutningar och som har sämre förmånsrätt än sammanslutningens övriga förbindelser,

3) fondandelar i placeringsfonder vilka enligt sina stadgar placerar sina tillgångar i tillgångsslag enligt 47 b eller 47 c § eller enligt denna paragraf och vilka grundats av ett fondbolag under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat och har hemort i en EES-stat,

4) fondandelar i andra med placeringsfonder jämställbara fondföretag som står under offentlig tillsyn i en EES-stat, har hemort i en EES-stat och enligt sina stadgar placerar sina tillgångar i de tillgångsslag som avses i 47 b eller 47 c § eller i denna paragraf, och

5) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av aktier, andelar, förbindelser eller fondandelar som avses i 1—4 punkten.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om upptagandet av fondandelar enligt 1 mom. 3 och 4 punkten till täckningen för pensionsansvarets bruttobelopp.

47 e §

Högst 40 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för pensionsansvarets bruttobelopp får bestå av

1) fastigheter och byggnader i en EES-stat,

2) sådana rättigheter i fast egendom eller vattenkraft i en EES-stat som avses i 46 § 5 mom. 5 punkten,

3) aktier och andelar i fastighetssammanslutningar med hemort i en EES-stat, och

4) skuldförbindelser av och fordringar under byggnadstiden på en sådan fastighetssammanslutning som avses i 3 punkten och i vilken pensionsstiftelsen har bestämmanderätt.

Tillsammans med tillgångsslag som nämns i 1 mom. får sammanlagt högst 70 procent av pensionsansvarets bruttobelopp täckas med sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av inteckning i tillgångsslag som avses i 1 mom. 1 eller 2 punkten eller av aktier eller andelar som avses i 1 mom. 3 punkten.

47 f §

Högst 25 procent av pensionsansvarets bruttobelopp får täckas med tillgångar och förbindelser som är placerade i ett enskilt objekt, om det är fråga om placering i

1) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är ett offentligt samfund som avses i 47 b § 1 mom. 2 punkten eller ett kreditinstitut som avses i 47 c § 1 punkten, eller

2) en placeringsfond som avses i 47 b § 1 mom. 4 och 5 punkten eller 47 d § 1 mom. 3 och 4 punkten eller ett därmed jämförbart fondföretag.

Med skuldförbindelserna enligt 1 mom. 1 punkten jämföras skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av nämnda skuldförbindelser.

Om en i 1 mom. avsedd sammanslutnings aktier eller andelar noteras på en reglerad marknad, skall man vid tillämpning av maximigränsen också sammanräkna aktierna och andelarna i sammanslutningen och de förbindelser som har sämre förmånsrätt än sammanslutningens övriga förbindelser.

47 g §

Högst 15 procent av pensionsansvarets bruttobelopp får täckas med tillgångar och förbindelser som är placerade i ett enskilt objekt, om det är fråga om placering i

1) en fastighet, byggnad, rättighet eller fastighetssammanslutning som avses i 47 e § 1 mom. 1—3 punkten,

2) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av en inteckning i ett objekt enligt 1 punkten eller av aktier och andelar i samma fastighetssammanslutning, eller

3) skuldförbindelser av och fordringar under byggnadstiden på en fastighetssammanslutning som avses i 47 e § 1 mom. 3 punkten och i vilken pensionsstiftelsen har bestämmanderätt.

Om en fastighet eller byggnad, ett objekt för en rättighet som avses i 1 mom. 1 punkten eller ett objekt för en inteckning som fastställts till säkerhet för en skuldförbindelse är en och samma placering eller om de befinner sig så nära varandra att de kan betraktas som en enda placering, skall alla placeringar enligt 1 mom. som hänförs till detta objekt sammanräknas vid tillämpning av den maximigräns som anges i momentet.

47 h §

Högst 5 procent av pensionsansvarets bruttobelopp får täckas med tillgångar och förbindelser som är placerade i ett enskilt objekt i aktier och andelar i en och samma sammanslutning som avses i 47 d § 1 mom. 1 och 2 punkten och i sådana förbindelser som har sämre förmånsrätt än sammanslutningens övriga förbindelser.

Tillsammans med de tillgångsslag som avses i 1 mom. får sammanlagt högst en andel av täckningen som motsvarar 10 procent av pensionsansvarets bruttobelopp utgöras av

1) skuldförbindelser i en och samma sammanslutning vilka saknar säkerhet eller för vilka säkerheten utgörs av tillgångar enligt 1 mom., och

2) skuldförbindelser som ingått av andra gäldenärer och för vilka säkerheten utgörs av en och samma sammanslutnings tillgångar enligt 1 mom. eller 1 punkten.

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. får av de tillgångar och förbindelser som utgör täckningen sammanlagt högst 10 procent vara placerade i sådana skuldförbindelser i en och samma sammanslutning som avses i 47 c § 3 punkten.

47 i §

Av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för pensionsansvarets bruttobelopp får en andel som motsvarar högst 25 procent av

bruttobeloppet vara placerade i sådana tillgångar enligt 47 b—47 e § vilkas värde huvudsakligen grundar sig på arbetsgivarens verksamhet. Högst 15 procent av pensionsansvarets bruttobelopp får dock därvid vara placerade i ett objekt som utgör en funktionell helhet.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från bestämmelserna i 1 mom.

47 j §

Vid tillämpningen av maximigränserna enligt 47 c, 47 d, 47 f, 47 h och 47 i § skall också de placeringar sammanräknas som riktar eller hänförs sig till en annan sammanslutning som hör till samma koncern som sammanslutningen i fråga.

47 k §

Högst 20 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för pensionsansvarets bruttobelopp får vara denominerade i en annan valuta än euro eller vara tillgångar och förbindelser som inte är fullständigt skyddade mot valutakursförändringar.

47 l §

Bestämmelserna i 47 b—47 j § om täckandet av lagstadgat pensionsansvar tillämpas vid täckandet av 75 procent av en A-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsansvar enligt 47 § 2 mom.

47 m §

En annan del av täckningen än den del av täckningen för en A-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsansvar som avses i 47 § 2 mom. tredje meningen får förutom vad som föreskrivs om lagstadgad verksamhet i 47 b—47 j § utgöras av

1) skuldförbindelser i vilka arbetsgivaren är gäldenär och för vilka det inte har ställts säkerhet som är oberoende av arbetsgivaren enligt 47 b—47 e § samt arbetsgivarens aktier och andelar som noterats på en reglerad marknad i en EES-stat till sammanlagt högst 10 procent av pensionsansvarets bruttobelopp, och

2) andra tillgångar och förbindelser.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om de förutsättningar och begränsningar enligt vilka sådana tillgångar som avses i 1 mom. 2 punkten får upptas till täckning.

47 n §

Högst 30 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för en A-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsansvars bruttobelopp får vara denominerade i en annan valuta än euro eller vara sådana tillgångar och förbindelser som inte är fullständigt skyddade mot valutakursförändringar.

47 o §

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en pensionsstiftelse för viss tid bevilja tillstånd att överskrida den maximigräns som föreskrivs i 47 c—47 h och 47 m §.

48 a §

Med en B-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses B-avdelnings verksamhetskaptal avses det belopp med vilket tillgångarna för verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagar och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter överskrider de skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet, på det sätt som föreskrivs i 2—10 mom. och närmare bestäms med stöd av 10 mom. Vid beräkningen av pensionsansvaret beaktas inte det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten.

Till en pensionsstiftelses verksamhetskaptal hänförs följande poster:

1) eget kapital som bildats av överskott för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

2) de reserver som avses i 5 kap. 15 § i bokföringslagen (1336/1997),

3) det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten,

4) skillnaden mellan tillgångarnas gängse värden och bokföringsvärdena i balansräkningen om den är positiv, till den del skillnaden inte

kan anses vara av exceptionell karaktär och den inte används som säkerhet enligt 48 §,

5) borgensförbindelser och säkerheter som enligt 47 b—47 k § kan godkännas som täckning för pensionsansvar i samband med skuldförbindelser som innehas av pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare,

6) av arbetsgivaren ställd säkerhet till den del den överskrider minimibeloppet enligt 48 §,

7) på ansökan av pensionsstiftelsen och med Försäkringsinspektionens samtycke högst fem procent av arbetsgivarens lönesumma som utgör grund för den årspremie som motsvarar de grunder som ministeriet fastställt med stöd av 12 § 1 mom. 4 punkten i lagen om pension för arbetstagare,

8) på ansökan av pensionsstiftelsen och med Försäkringsinspektionens samtycke övriga poster som kan jämföras med de poster som nämns i 1—7 punkten.

I en AB-pensionsstiftelse kan de poster som avses i 1 mom. 1, 2, 4 och 5 punkten hänföras till verksamhetskapitalet till den del de enligt pensionsstiftelsens bokföring hör till B-avdelningen eller ingår i B-avdelningens tillgångar.

Från verksamhetskapitalet avdras

1) förlusten för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

2) skillnaden mellan bokföringsvärdena i balansräkningen och tillgångarnas gängse värden, om den är positiv, samt

3) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten skall anses sannolik.

I en AB-pensionsstiftelse avdras de i 1 mom. uppräknade posterna från verksamhetskapitalet till den del de enligt pensionsstiftelsens bokföring ingår i balansräkningen för B-avdelningen eller hör till B-avdelningens förpliktelser.

Det belopp som motsvarar minimibeloppet av verksamhetskapitalet skall utgöras av de poster

som avses i 2 mom. 1—3 punkten minskade med de poster som avses i 4 mom.

Av verksamhetskapitalet skall ett belopp som motsvarar den solvensgräns som avses i 48 b § 1 mom. bestå av de poster som avses i 2 mom. 1—6 punkten i denna paragraf. Av de borgensförbindelser och säkerheter som avses i 2 mom. 5 och 6 punkten får dock endast de borgensförbindelser räknas till godo som ingåtts av sammanslutningar som anges i 47 b §.

Av verksamhetskapitalet får andra i 2 mom. uppräknade poster utgöra ett belopp som är högst hälften av skillnaden mellan verksamhetskapitalet och solvensgränsen.

Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning bestämma att skuldförbindelser som avses i 2 mom. 4 punkten och 4 mom. 2 punkten och andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstrument i en pensionsstiftelses verksamhetskapital kan värderas med avvikelse från deras gängse värde.

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om de poster som skall hänföras till och de som skall dras av från verksamhetskapitalet.

48 b §

Solvensgränsen för pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av verksamhetskapital för ett år, med beaktande av fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag. Närmare bestämmelser om uträkningen av solvensgränsen och om de poster som skall hänföras till denna utfärdas genom förordning av statsrådet.

Minimibeloppet av verksamhetskapitalet är en tredjedel av solvensgränsen, dock minst en procent av pensionsstiftelsens pensionsansvar enligt 43 § 2 mom. 1—3 punkten. Bestämmelser om poster som skall hänföras till minimibeloppet finns i 48 a § 6 mom.

7 kap.

Informationsbestämmelser, utbetalning av förmån och begränsning av pensionsstiftelsens ansvar

49 a §

En A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses A-avdelning skall för kännedom tillställa de personer som hör till dess verksamhetskrets och de personer som fått fribrev samt vid behov deras företrädare pensionsstiftelsens stadgar, som skall ange omfattningen av deras pensionsrätt, förutsättningarna och valmöjligheterna i anslutning till erhållandet av förmånerna samt inom skälig tid väsentlig information om ändringar av reglerna för pensionssystemet.

En A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses A-avdelning skall varje år ge de personer som hör till verksamhetskretsen och de personer som fått fribrev en redogörelse för pensionsstiftelsens finansiella ställning.

Varje pensionstagare skall, vid pensionsavgång eller när andra förmåner skall betalas ut, få utförlig information om de pensionsförmåner och andra förmåner som pensionstagaren har rätt till. Vidare skall varje pensionstagare och vid behov hans eller hennes företrädare inom skälig tid få information om väsentliga ändringar av reglerna för pensionssystemet.

49 b §

De personer som hör till verksamhetskretsen, de personer som fått fribrev och pensionstagarna samt vid behov deras företrädare skall på begäran få

1) bokslut och årsredovisning och, om pensionsstiftelsen ansvarar för fler än ett pensionssystem, bokslutet och årsredovisningen för vart och ett av pensionssystemen,

2) riktlinjerna för placeringspolitiken.

De personer som hör till verksamhetskretsen och de personer som fått fribrev skall på begäran få utförlig information om

1) målnivån för pensionsförmånerna,

2) förmånernas nivå när försäkringsförhållandet upphör, och

3) de regler som gäller för överföringen av pensionsrättigheter till en annan pensionsanstalt när försäkringsförhållandet upphör till följd av att anställningsförhållandet upphör.

De personer tillhörande verksamhetskretsen som omfattas av en rörelseöverlåtelse skall på begäran få utförlig information om beloppet av den intjänade pensionsförmånen, överföringen av förmånerna och sina rättigheter vid överlåtelsen.

65 §

En pensionsstiftelse skall varje år inom fem månader från räkenskapsperiodens slut eller vid en senare tidpunkt som Försäkringsinspektionen bestämmer till inspektionen överlämna bokslutet, verksamhetsberättelsen, revisorernas utlåtande och en statistikberättelse enligt ett fastställt formulär.

Pensionsstiftelsen skall inom en skälig tid som social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 1 mom., om de är nödvändiga för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag.

Pensionsstiftelsen och företag eller anstalter till vilka pensionsstiftelsen överlåtit funktioner skall på begäran lämna Försäkringsinspektionen information om sådana omständigheter mellan pensionsstiftelsen och företaget eller anstalten som påverkar pensionsstiftelsens finansiella ställning eller som är centrala med tanke på en effektiv tillsyn.

Pensionsstiftelsen skall också tillställa pensionsskyddscentralen de handlingar och uppgifter som avses i 1 och 2 mom., om social- och hälsovårdsministeriet har överfört tillsynsuppgifter på centralen.

67 §

Om en pensionsstiftelse inte följer lag, sina stadgar eller de förordningar eller föreskrifter som social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av denna lag, skall Försäkringsinspektionen uppmana

pensionsstiftelsen att rätta till saken inom en viss tid.

Försäkringsinspektionen har rätt att förbjuda verkställigheten av beslut som styrelsen eller något annat förvaltningsorgan har fattat i den sak som avses i 1 mom. Har beslutet redan verkställts kan Försäkringsinspektionen förplikta pensionsstiftelsen att vidta åtgärder för att få en rättelse till stånd.

Försäkringsinspektionen kan förena en uppmaning eller ett förbud som nämns i denna paragraf med vite. Ändring i ett beslut om föreläggande av vite får inte sökas genom besvär. Vitet döms ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Om en uppmaning eller ett förbud enligt denna paragraf inte iakttas, kan Försäkringsinspektionen bestämma att pensionsstiftelsens verksamhet delvis skall upphöra eller att stiftelsen skall upplösas. När pensionsstiftelsen upplöses skall 10 kap. iakttas i tillämpliga delar.

68 §

Sköter pensionsstiftelsens styrelse inte sina åligganden, kan Försäkringsinspektionen förordna en eller flera syssломän att handha pensionsstiftelsens angelägenheter till dess styrelsen på nytt börjar sköta sina åligganden.

Till syssломännen skall av pensionsstiftelsens tillgångar betalas ett av Försäkringsinspektionen godkänt arvode samt kostnadsersättning. Om pensionsstiftelsens tillgångar inte räcker för betalning av arvodet och ersättningen, skall den bristande delen betalas av de tillgångar som uppbärs hos pensionsstiftelser som ersättning för kostnaderna för försäkringsinspektion.

69 §

Anser Försäkringsinspektionen att en pensionsstiftelse är eller håller på att råka i ett sådant tillstånd att den bör upplösas, kan Försäkringsinspektionen förbjuda pensionsstiftelsen att överlåta eller pantsätta pensionsstiftelsens egendom.

Försäkringsinspektionen kan i situationer enligt 1 mom. förbjuda användningen av en A-pensionsstiftelses eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings tillgångar när de innehas av sådana

kapitalförvaltare eller förvaringsinstitut som avses i 6 a §.

13 a kap.

Gränsöverskridande verksamhet

125 a §

Bestämmelserna i 125 b—125 j § i detta kapitel gäller för tilläggspensionsverksamhet som bedrivs av en EES-tilläggspensionsstiftelse i en annan EES-stat än Finland.

En utländsk EES-tilläggspensionsanstalt har rätt att bedriva tilläggspensionsverksamhet i Finland enligt vad som föreskrivs i 157 a § 2 mom. i lagen om försäkringskassor.

125 b §

En EES-tilläggspensionsstiftelse som har för avsikt att förvalta frivilliga tilläggspensioner och andra förmåner för företag som är etablerade inom andra EES-staters territorium skall ansöka om tillstånd hos Försäkringsinspektionen innan verksamheten inleds.

EES-tilläggspensionsstiftelsen skall lämna Försäkringsinspektionen följande uppgifter i anslutning till ansökan om tillstånd:

1) namnet på det företag vars tilläggspensionssystem EES-tilläggspensionsstiftelsen skall förvalta,

2) den EES-stat vars social- och arbetsrätt gällande avtalsbaserade tilläggspensioner tillämpas på förhållandet mellan ett företag som avses i 1 punkten och de försäkrade, samt

3) en utredning om huvuddragen i det pensionssystem som EES-tilläggspensionsstiftelsen skall förvalta åt företaget.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om de uppgifter som skall lämnas i anslutning till ansökan om tillstånd.

125 c §

Har Försäkringsinspektionen inte skäl att be-
tvivla att EES-tilläggspensionsstiftelsens administrativa uppbyggnad eller finansiella ställning eller dess lednings vandel och yrkesmässiga kvalifikationer eller erfarenhet inte är förenliga

med den föreslagna tilläggspensionsverksamheten, skall Försäkringsinspektionen inom tre månader från mottagandet av alla de uppgifter som avses i 125 b § 2 mom. vidarebefordra dessa till de behöriga myndigheterna i den stat som avses i 125 b § 2 mom. 2 punkten och underrätta EES-tilläggspensionsstiftelsen om detta.

125 d §

Försäkringsinspektionen skall underrätta EES-tilläggspensionsstiftelsen om de social- och arbetsrättsliga krav på avtalsbaserade tilläggspensioner och de investeringsbestämmelser enligt vilka ett tilläggspensionssystem för ett företag som är etablerat i en annan EES-stat skall förvaltas. Försäkringsinspektionen skall dessutom underrätta EES-tilläggspensionsstiftelsen om de informationsbestämmelser som skall tillämpas i fråga om de personer som hör till verksamhetskretsen eller har fått fribrev i en sådan stat som avses i 125 b § 2 mom. 2 punkten.

En EES-tilläggspensionsstiftelse som bedriver verksamhet i Finland kan börja förvalta tilläggspensionssystem för ett företag som är etablerat i en annan EES-stat, när den har mottagit Försäkringsinspektionens underrättelse om de villkor som avses i 1 mom., dock senast två månader efter det att den behöriga myndigheten i den stat som avses i 125 b § 2 mom. 2 punkten mottagit de i 125 c § avsedda uppgifterna av Försäkringsinspektionen.

Innan EES-tilläggspensionsstiftelsen inleder verksamheten skall Försäkringsinspektionen anteckna stiftelsen i registret över pensionsstiftelser. I registret skall dessutom nämnas de EES-stater där stiftelsen bedriver verksamhet.

125 e §

En EES-tilläggspensionsstiftelse skall i sin gränsöverskridande verksamhet följa social- och arbetsrätten i den stat som avses i 125 b § 2 mom. 2 punkten. Dessutom skall en EES-tilläggspensionsstiftelse när de behöriga myndigheterna i en i 125 b § 2 mom. 2 punkten avsedd stat kräver det tillämpa de investeringsbestämmelser som skall följas i staten i fråga när det gäller de tillgångar som motsvarar den verksam-

het som bedrivs i den staten. Stiftelsen skall också följa den statens informationsbestämmelser när det gäller de personer inom verksamhetskretsen eller med fribrev som omfattas av det pensionssystem som EES-tilläggspensionsstiftelsen förvaltar i den staten.

Försäkringsinspektionen skall underrätta EES-tilläggspensionsstiftelsen om väsentliga ändringar av de bestämmelser som avses i 1 mom., om de kan påverka förvaltningen av tilläggspensionssystemet för ett företag som är etablerat i en annan EES-stat.

125 f §

En A-pensionsstiftelse kan omvandlas till en EES-tilläggspensionsstiftelse. I fråga om ansöknings- och inledandet av gränsöverskridande verksamhet tillämpas 125 b—125 d §.

125 g §

En EES-tilläggspensionsstiftelse skall helt täcka det pensionsansvar som hänför sig till tilläggspensionsverksamhet som den bedriver i andra EES-stater än Finland.

125 h §

En EES-tilläggspensionsstiftelse skall hålla de tillgångar och eventuella skulder samt intäkter och kostnader som hänför sig till gränsöverskridande verksamhet åtskilda från motsvarande poster som hänför sig till verksamhet som stiftelsen bedriver i Finland.

Om en EES-tilläggspensionsstiftelse förvaltar tilläggspensionssystem i flera medlemsstater, skall den hålla tillgångar som hänför sig till tilläggspensionssystem som förvaltas i olika EES-stater åtskilda, om de nationella investeringsreglerna i en här avsedd stat kräver det.

125 i §

Stadgarna för en EES-tilläggspensionsstiftelse skall ange de EES-stater i vilka EES-tilläggspensionsstiftelsen bedriver verksamhet.

I stadgarna för en EES-tilläggspensionsstiftelse skall dessutom nämnas hur tillgångarna i stiftelsen skall fördelas före en skiftning av tillgångarna i enlighet med 88 § 3 mom. mellan den

försäkringsverksamhet som hänför sig till gränsöverskridande verksamhet och den övriga försäkringsverksamheten.

125 j §

Försäkringsinspektionen kan begränsa verksamheten i en EES-tilläggs pensionsstiftelse som bedriver verksamhet i Finland eller förbjuda den helt, om stiftelsen i sin gränsöverskridande verksamhet inte följer social- och arbetsrätten i den stat som avses i 125 b § 2 mom. 2 punkten.

137 a §

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 4 § 3 mom., 6 § 6 mom., 36 § 1 mom., 37 § 1 mom., 39 § 2 mom., 41 § 1 mom. 3 punkten, 41 a § 1, 2, 4 och 5 mom., 41 b § 3 mom., 42 §, 43 § 2 och 3 mom., 45 § 4—6 mom., 46 § 1 mom., 3 mom. 3 punkten och 4 mom., 48 § 1 och 7 mom., 48 a § 9 mom., 48 c § 2 och 5 mom., 55 § 3 mom., 64 §, 65 § 2 och 4 mom., 67 § 1 mom., 88 § 5 och 6 mom., 100 a § 2 mom., 109 och 110 §, 120 § 4 mom., 122 §, 132 § 2 mom., 132 b §, 132 c § 1 mom. 4 punkten och 3 mom., 134 §, 135 § 2 mom. och 147 § 2 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Utan hinder av 4 § 3 mom. får pensionsstiftelser hålla de lån som upptagits före denna lags ikraftträdande i kraft i enlighet med de överenskomna lånevillkoren.

Utan hinder av 5 § 3 mom. får A-pensionsstiftelser och AB-pensionsstiftelser i fråga om A-avdelningar fram till den 23 september 2010 behålla investeringar som när denna lag träder i

kraft gjorts i ett arbetsgivarföretag. På nya lån som efter denna lags ikraftträdande ges ett arbetsgivarföretag och på ändringar i sådana lån som före ikraftträdandet givits ett arbetsgivarföretag tillämpas bestämmelserna i 5 § 3 mom. Det här momentet tillämpas dock inte på EES-tilläggs pensionsstiftelsers gränsöverskridande verksamhet.

Sådant samtycke i fråga om täckande av pensionsansvar som Försäkringsinspektionen gett före denna lags ikraftträdande med stöd av det genom denna lag upphävda 47 § 3 mom. förblir i kraft sådant detta samtycke lyder när denna lag träder i kraft.

Om de i 47 c—47 i och 47 m § avsedda tillgångar och förbindelser som utgör täckning för bruttobeloppet av en pensionsstiftelsers pensionsansvar när denna lag träder i kraft överskrider de maximigränser som föreskrivs i nämnda paragrafer, skall pensionsstiftelsen före utgången av 2005 undanröja överskridningen. Beloppet av dessa tillgångar och förbindelser får inte öka eller deras relativa andel av alla de tillgångar och förbindelser som utgör täckningen stiga under den tid då maximigränsen överskrids. Om beloppet av tillgångarna och förbindelserna har minskat, men fortfarande överskrider den föreskrivna maximigränsen, får beloppet av tillgångarna och förbindelserna inte längre stiga från detta minskade belopp.

Genom denna lag upphävs förordningen av den 23 december 1998 om täckning för pensionsstiftelsers pensionsansvar (1137/1998) och förordningen av den 30 december 1997 om poster som skall hänföras till verksamhetskapalet i pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1326/1997) jämte ändringar.

Lag

om ändring av lagen om försäkringskassor

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 27 november 1992 om försäkringskassor (1164/1992) 2 §, 3 § 5 och 6 punkten, 7 § 2 mom., 25 § 1 mom., 27 §, 83 § 1 och 3—8 mom., 83 b och 83 c §, 83 g § 1 mom., rubriken för 8 kap., 84 a §, 96 § 2 mom., 97 och 99—101 § samt 172 a § 2 mom.,

av dem 3 § 5 och 6 punkten sådana de lyder i lag 287/2000, 27 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 250/2002, 83 § 1, 6 och 7 mom. sådana de lyder i lag 1777/1995, 83 § 3 och 5 mom. samt 99 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 84/1999, 83 § 4 mom. och 83 b § sådana de lyder i sistnämnda lag, 83 c § sådan den lyder i lag 1322/1997, 83 g § 1 mom. sådant det lyder i lag 383/2005, 84 a § sådan den lyder i lag 420/2003, 97 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 84/1999 och i lag 1324/2004 samt 172 a § 2 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 287/2000, samt

fogas till 3 §, sådan den lyder i nämnda lag 287/2000, nya 1 a—1 c-punkter och nya 7—13 punkter, till 8 § ett nytt 2 mom. i stället för det 2 mom. som upphävts genom lag 250/2002, till lagen en ny 9 a §, till 12 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 420/2003, nya 11 a—11 d-punkter, till 33 § ett nytt 3 mom., till lagen en ny 81 a §, till 82 §, sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, ett nytt 3 mom., till lagen en ny 82 a §, till 83 f §, sådan den lyder i nämnda lag 84/1999, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till lagen nya 83 h—83 r och en ny 84 b § samt till lagen ett nytt 14 a kap. som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

2 §

Denna lag skall tillämpas på försäkringskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (395/1961), lagen om pension för företagare (468/1969), sjukförsäkringslagen (1224/2004) eller lagen om rehabiliteringspenning (611/1991), om inte något annat följer av de nämnda lagarna. En och samma kassa får inte bedriva både verksamhet som avses i sjukförsäkringslagen och pensionsförsäkringsverksamhet.

Vad som med stöd av denna lag gäller en pensionskassas tilläggspensionsverksamhet tillämpas på motsvarande sätt på en EES-tilläggspensionskassa, om inte något annat föreskrivs i 14 a kap.

3 §

I denna lag avses med

1 a) *tilläggspensionsverksamhet* en pensionskassa som beviljar enbart frivilliga tilläggspensioner och andra förmåner eller den avdelning i en pensionskassa som beviljar frivilliga tilläggspensioner och andra förmåner,

1 b) *EES-tilläggspensionskassa* en pensionskassa enligt 14 a kap. som beviljar enbart frivilliga tilläggspensioner och andra förmåner,

1 c) *utländsk EES-tilläggspensionsanstalt* en tilläggspensionsanstalt med avtalsbaserad tilläggspensionsverksamhet, som bedriver verksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut och som på behörigt sätt godkänts och registrerats i en annan EES-stat,

5) *delägare* den som betalar fortlöpande bidrag,

6) *tjänsteföretag* en sammanslutning som för en försäkringskassa producerar tjänster som hänför sig till försäkringskassans verksamhet,

7) *EES-stat* en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

8) *reglerad marknad* en fondbörs som är belägen i en EES-stat och står under tillsyn av myndigheter i en EES-stat samt något annat system för omsättning som verkar i en EES-stat och som enligt Försäkringsinspektionens föreskrifter jämföras med en sådan fondbörs,

9) *ansvarsskuldens bruttobelopp* totalbeloppet av ansvarsskulden före avdrag av de poster som föreskrivs i 83 § 3 mom.; i fråga om en pensionskassa som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet hänförs till ansvarsskuldens bruttobelopp också de poster som avses i 83 § 7 mom.,

10) *skuldförbindelse* en lånefordran och annan fordran som har sin grund i en skuldförbindelse, på skuldförbindelser upplupen ränta samt masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument, dock inte aktier eller andelar, derivatkontrakt eller sådana förbindelser som har en sämre förmånsrätt än gäldenärens övriga förbindelser,

11) *fastighetssammanslutning* en sammanlutning vars huvudsakliga syfte är att äga sådana tillgångar som nämns i 83 j § 1 mom. 1—3 punkten,

12) *koncern* en koncern enligt lagen om aktiebolag (734/1978), samt

13) *borgen* *proprieborgen* som borgensmannen ställt för en skuldförbindelse.

7 §

Kassan skall dimensionera sin verksamhet så att den kan bedrivas utan upplåning. Kassan får dock uppta för skötseln av sin likviditet nödvändiga kortfristiga krediter, krediter för ändamålsenlig anskaffning av egna verksamhetslokaler samt, med Försäkringsinspektionens tillstånd, andra av synnerligen väsende skäl nödvändiga krediter. I fråga om tilläggs pensionsverksamhet får pensionskassan dock endast tillfälligt uppta kortfristiga krediter för att upprätthålla sin likviditet. En kassa får inte ställa borgen.

8 §

Med avvikelse från bestämmelserna i 7 § 3 mom. och 182 § får en pensionskassa investera högst 5 procent av de tillgångar som hänförs sig till tilläggs pensionsverksamheten i ett företag som är delägare i kassan. Om delägaren är ett företag som hör till en koncern får pensionskassan investera högst 10 procent av de tillgångar som hänförs sig till tilläggs pensionsverksamheten i företag som hör till samma koncern. Det ovan sagda gäller inte sådana lån som pensionskassan av tillgångar som hänförs sig till tilläggs pensionsverksamheten ger till ett företag som är delägare och för vilka det ställts en säkerhet som är oberoende av det företag som är delägare och som godkänns som täckning.

9 a §

En pensionskassa har rätt att i fråga om tillgångar som gäller tilläggs pensionsverksamhet för förvaltningen av sina tillgångar använda kapitalförvaltare som är etablerade inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är auktoriserade i enlighet med rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), rådets direktiv 93/22/EEG om investerings-tjänster på värdepappersområdet, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG om livförsäkring. En pensionskassa har i fråga om tillgångar som gäller tilläggs pensionsverksamhet också rätt att för förvaringen av sina tillgångar använda förvaringsinstitut som är etablerade inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är auktoriserade i enlighet med rådets direktiv om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), rådets direktiv om investerings-tjänster på värdepappersområdet eller Europaparlamentets och rådets direktiv om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut.

12 §

I försäkringskassans stadgar skall anges

11 a) om och i vilken mån en medlem i en pensionskassa med tilläggs pensionsverksamhet, vars medlemskap har upphört innan en händelse som ger rätt till pension eller annan förmån inträffat, eller medlemmens förmånstagare bibehåller rätten till pension eller annan förmån (*fribrevsrätt*),

11 b) information om att medlemmar i en pensionskassa med tilläggs pensionsverksamhet och deras förmånstagare har rätt till tilläggs pension eller annan förmån vid en sådan överlåtelse av rörelse som avses i 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen (55/2001),

11 c) vilken information om annan verksamhet än sin lagstadgade verksamhet som pensionskassan, på begäran eller på eget initiativ på det sätt som förutsätts i 84 a och 84 b §, överlämnar till medlemmar, personer som fått fribrev och pensionstagare samt uppgift om hur och när denna information överlämnas,

11 d) information om de rättsmedel som i fråga om annan verksamhet än den lagstadgade verksamheten står till buds för medlemmar, personer som fått fribrev, pensionstagare och förmånstagare,

25 §

En försäkringskassa skall ha en styrelse med minst tre medlemmar. I styrelsen kan dessutom finnas högst lika många suppleanter som medlemmar. Styrelsen för en arbetsplatskassa som avses i sjukförsäkringslagen skall dock ha minst fem medlemmar jämte personliga suppleanter för dem.

27 §

Verkställande direktören skall vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Dessutom skall minst en av styrelsemedlemmarna och suppleanterna vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar pensionskassan tillstånd att avvika från detta.

De personer som hör till försäkringskassans ledning skall ha god vandel. De skall ha sådan allmän kännedom om försäkringskasseverksamhet som är behövlig med beaktande av arten och omfattningen av försäkringskassans verksamhet eller de skall bland sina anställda ha rådgivare med tillräcklig kompetens och erfarenhet.

Försäkringskassans ledning skall sköta kassan med yrkesskicklighet och med beaktande av intressena i fråga om kassans medlemmar, de personer som fått fribrev och pensionstagarna.

En person som är omyndig eller som försatts i konkurs eller meddelats näringsförbud får inte vara styrelsemedlem eller verkställande direktör.

33 §

Styrelsen skall se till att pensionskassan med beaktande av arten och omfattningen av kassans verksamhet har tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur den interna kontrollen och riskhanteringen skall ordnas samt om kraven på en tillförlitlig förvaltning.

7 kap.

Försäkringspremier, ansvarsskuld och verksamhetskapital

81 a §

När det gäller tilläggs pensionsverksamhet skall grunderna för beräkningen av en pensionskassas ansvarsskuld i första hand bestämmas så att man tryggar förmånerna för medlemmarna, dem som fått fribrev och pensionstagarna. De variabler som används vid beräkning av pensionsansvaret, såsom antaganden i fråga om dödsfall, lång levnad och invaliditet och ekonomiska antaganden, skall väljas på ett aktsamt sätt. De försäkringsmatematiska metoderna skall förbli desamma från en räkenskapsperiod till en annan, om det inte finns grundad anledning till ändringar.

Ändras grunderna för en pensionskassas ansvarsskuld när det gäller tilläggspensionsverksamheten, skall grunderna tillämpas också på dem som blivit medlemmar före ändringen, om inte särskilda grunder fastställs för dem. Ändras grunderna för ansvarsskulden med anledning av förändrad lagstiftning, befolkningsstruktur eller ekonomisk situation på så sätt att ansvarsskulden enligt de nya grunderna är större än enligt de gamla grunderna och de tillgångar som hänför sig till pensionskassans tilläggspensionsverksamhet inte förslår till att täcka en större ansvarsskuld, kan skillnaden mellan ansvarsskulderna med Försäkringsinspektionens tillstånd bokföras som ansvarsunderskott bland aktiva i balansräkningen (*försäkringstekniskt täckningsunderskott*).

En förutsättning för att Försäkringsinspektionen skall bevilja tillstånd är att pensionskassan gör upp en genomförbar plan för amortering av det försäkringstekniska täckningsunderskottet inom en viss tid, dock högst tio år. Beviljandet av tillståndet och längden på den utsatta tiden skall grunda sig på pensionskassans bedömning av den genomsnittliga höjning av premienivån som amorteringen av det försäkringstekniska täckningsunderskottet kommer att medföra. Planen skall finnas tillgänglig för medlemmarna, de personer som fått fribrev och pensionstagarna.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om innehållet i de grunder som används vid beräkning av ansvarsskulden i fråga om en pensionskassa med tilläggspensionsverksamhet. Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om hur tryggnad och akt-samhet skall beaktas i beräkningsgrunderna och om valet av variabler och antaganden som används vid beräkningen av ansvarsskulden.

82 §

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas inte på pensionskassornas tilläggspensionsverksamhet.

82 a §

När det gäller tilläggspensionsverksamhet skall den räntesats som används vid beräkning av en pensionskassas ansvarsskuld väljas på ett aktsamt sätt.

Vid fastställandet av en maximiräntesats i enlighet med 4 mom. skall marknadsavkastningen på långfristiga statsobligationer eller andra långfristiga obligationer med låg kreditrisk beaktas.

Utan hinder av vad som bestäms i 4 mom. kan, på ansökan av pensionskassan, till räntesats som används för beräkning av kassans ansvarsskuld när det gäller tilläggspensionsverksamhet med Försäkringsinspektionens tillstånd väljas en större räntesats än den maximiräntesats som avses i 4 mom. enligt nivån på avkastningen av de tillgångar som täcker ansvarsskulden genom att den minskas tillräckligt med avseende på säkerheten. I så fall skall också nivån på avkastningen från placeringen av framtida premier beaktas. Avkastningsnivån korrigeras så att den motsvarar avkastningen av framtida placeringar till den del som de placeringar som täcker ansvarsskulden är kortvarigare än ansvarsskulden. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om den ansökan som avses i detta moment.

Social- och hälsovårdsministeriet fastslår genom förordning maximiräntesatsen för beräkning av ansvarsskulden.

83 §

En försäkringskassa skall täcka den ansvarsskuld som avses i 79 § och 80 § 2 mom. I fråga om en pensionskassa med tilläggspensionsverksamhet kan då från den ansvarsskuld som gäller tilläggspensionsverksamhet avdras den del av det i 81 a § 2 mom. avsedda försäkringstekniska täckningsunderskottet som inte har amorterats.

En försäkringskassa skall täcka ansvarsskulden med sådana tillgångsslag som anges nedan i denna paragraf och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som Försäkringsinspektionen har fastställt, räcker till för att täcka an-

svarsskulden från vilken följande poster först har dragits av:

1) återförsäkrarens andel högst till det belopp som godkänns av Försäkringsinspektionen,

2) fordringar som baserar sig på regressrätt, samt

3) andra poster som av särskilda skäl får dras av i de fall som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer.

Social- och hälsovårdsministeriet kan av särskilda skäl föreskriva att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas med avvikelse från deras gängse värde.

Täckningen av ansvarsskulden skall, enligt vad som bestäms i 83 h—83 r §, bestå av

1) masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument,

2) lånefordringar och andra fordringar som baserar sig på skuldförbindelser,

3) aktier och andra andelar med rörlig avkastning,

4) andelar i placeringsfonder och andra därmed jämförbara fondföretag,

5) fastigheter, byggnader och rättigheter i fast egendom såsom utnyttjande- och dispositionsrätt och arrenderätt på tomt, aktier och andelar i fastighetssammanslutningar, rättigheter till vattenkraft som utnyttjas av vattenkraftverk förutsatt att inteckning har fastställts som säkerhet för rätten att använda vattenkraft, fordringar under byggnadstiden på sådana fastighetssammanslutningar som äger tillgångar som avses i denna punkt och i vilka försäkringskassan har bestämmanderätt,

6) premiefordringar på delägare och medlemmar samt andra fordringar på återförsäkrare än de andelar för återförsäkraren som nämns i 3 mom. 1 punkten,

7) skattefordringar och andra fordringar på staten och andra offentliga samfund,

8) andra materiella nyttigheter än de tillgångar som avses i punkt 5,

9) pengar och banktillgodohavanden, insättningar i kreditinstitut och andra institut som har rätt att ta emot insättningar,

10) resultatregleringar, såsom upplupna räntor och upplupna hyror och andra inkomstrester samt utgiftsförskott, eller

11) när det gäller lagstadgad pensionsförsäkring, andra sådana poster som social- och hälsovårdsministeriet har godkänt på grund av denna försäkringsforms speciella karaktär.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av försäkringskassan som täckning för ansvarsskulden för en bestämd tid godkänna även andra tillgångar och förbindelser än de som nämns i 5 mom. och som med avseende på beskaffenheten och säkerheten kan jämföras med de tillgångar som avses i 5 mom.

Bestämmelserna om fastigheter och byggnader samt om de rättigheter som avses i 5 mom. 5 punkten tillämpas när det gäller 83 h—83 r § på sådana tillgångar också när de ägs av en fastighetssammanslutning som har hemort i en EES-stat och som försäkringskassan har bestämmanderätt i, på samma sätt som om tillgångarna ägdes direkt av försäkringskassan.

En pensionskassa som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet skall, med iakttagande av bestämmelserna i denna paragraf i tillämpliga delar, utöver ansvarsskulden också täcka andra av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivna poster som kan jämföras med ansvarsskulden.

— — — — —

83 b §

Med pensionskassans verksamhetskaptal i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare avses det belopp med vilket pensionskassans tillgångar för denna verksamhet och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter överskrider pensionskassans skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet, på det sätt som föreskrivs i 2—10 mom. och bestäms närmare med stöd av 10 mom. Vid beräkningen av ansvarsskulden beaktas inte det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom.

Till verksamhetskapalet hänförs följande poster:

1) det garantikapital eller den grundfond som betalats i pengar,

2) reservfonden och övriga fonder av det egna kapitalet,

3) eget kapital som bildats av överskott för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

4) de reserver som avses i 5 kap. 15 § i bokföringslagen (1336/1997),

5) det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom.,

6) skillnaden mellan tillgångarnas gängse värden och bokföringsvärden i balansräkningen om den är positiv, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär,

7) de borgensförbindelser och säkerheter som enligt 83 h—83 r § kan godkännas som täckning för ansvarsskuld i samband med en försäkringskassas skuldförbindelser,

8) på ansökan av pensionskassan och med Försäkringsinspektionens samtycke högst fem procent av delägarnas lönesumma som utgör grund för den årspremie som motsvarar de grunder som ministeriet utfärdat med stöd av 12 § 1 mom. 4 punkten i lagen om pension för arbetstagare,

9) på ansökan av pensionskassan och med Försäkringsinspektionens samtycke övriga poster som kan jämföras med de poster som nämns i 1—8 punkten.

I en pensionskassa som förvaltar både lagstadgat pensionsskydd och frivilligt tilläggspensionsskydd som kompletterar detta, kan sådana poster som avses i 1 mom. 1—4, 6 och 7 punkten hänföras till verksamhetskapalet till den del de hör till en avdelning som förvaltar lagstadgat pensionsskydd eller ingår i nämnda avdelnings tillgångar.

Från verksamhetskapalet avdras

1) förlusten för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

2) skillnaden mellan bokföringsvärdena i balansräkningen och tillgångarnas gängse värden, om den är positiv,

3) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten skall anses sannolik.

I en pensionskassa som förvaltar både lagstadgat pensionsskydd och frivilligt tilläggspensionsskydd som kompletterar detta, skall de poster som räknas upp i 1 mom. avdras från verksamhetskapalet till den del de hör till en avdelning som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet eller ingår i nämnda avdelnings förpliktelser.

Det belopp som motsvarar minimibeloppet av verksamhetskapalet skall bestå av de poster som avses i 2 mom. 1—5 punkten minskade med de poster som avses i 4 mom.

Av verksamhetskapalet skall ett belopp som motsvarar den solvensgräns som avses i 83 c § 1 mom. bestå av de poster som avses i 2 mom. 1—7 punkten i denna paragraf. Av de borgensförbindelser och säkerheter som avses i 2 mom. 7 punkten får dock endast de av försäkringskassans borgensförbindelser räknas till godo som ingåtts av sådana sammanslutningar som anges i 83 h §.

Av verksamhetskapalet får andra i 2 mom. uppräknade poster utgöra ett belopp som är högst hälften av skillnaden mellan verksamhetskapalet och solvensgränsen.

Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning bestämma att masskuldebrevslån och andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstrument som avses i 2 mom. 6 punkten och 4 mom. 2 punkten i en pensionskassas verksamhetskaptal kan värderas med avvikelser från deras gängse värde.

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om de poster som skall hänföras till och de som skall dras av från verksamhetskapalet.

83 c §

Den solvensgräns som gäller pensionskassans verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av verksamhetskaptal för ett år, med beaktande av hur de placeringar som avser

denna verksamhet fördelar sig mellan olika tillgångsslag. När bestämmelser om uträkningen av solvensgränsen och om de poster som skall hänföras till denna utfärdas närmare genom förordning av statsrådet.

Minimibeloppet av det verksamhetskaptal som avses i 83 b § är en tredjedel av solvensgränsen, dock minst en procent av pensionskassans i 79 § 2 mom. avsedda ansvarsskuld enligt lagen om pension för arbetstagare. Det belopp som motsvarar minimibeloppet av verksamhetskaptalet skall bestå av sådana poster om vilka det föreskrivs i 83 b § 6 mom.

83 f §

När det gäller tilläggs pensionsverksamhet skall pensionskassans placeringsplan innehålla riktlinjer för placeringspolitiken. Riktlinjerna skall ofördröjligen ses över efter varje väsentlig förändring av placeringspolitiken och minst vart tredje år. Riktlinjerna för placeringspolitiken skall innehålla en redogörelse för metoderna för mätning av placeringsrisker och för riskkontroll och den strategi som kassan har följt vid fördelningen av sina placerade tillgångar med beaktande av ansvarsskuldens art och varaktighet.

83 g §

De övriga medlemsstaterna i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) jämföras med en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

1) vid tillämpning av 83 h § 1 mom. 1 punkten,

2) vid tillämpning av 83 h § 1 mom. 2 och 3 punkten, 83 i § 1—3 punkten samt 83 j § 1 mom. 1 och 2 punkten.

83 h §

Ansvarsskuldens hela bruttobelopp kan täckas med

1) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en EES-stat, landskapet Åland eller en internationell sammanslutning

där åtminstone en av medlemmarna är en EES-stat,

2) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en sådan kommun, samkommun, församling som fungerar som ett offentligt samfund eller något annat sådant med dessa jämförbart regionalt offentligt samfund som är beläget i en EES-stat och som har skatteuppbördsrätt eller vars medlemmar har skatteuppbördsrätt,

3) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en sådan depositionsbank eller ett sådant försäkringsbolag under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat, eller en annan sammanslutning som Försäkringsinspektionen jämföras med en sådan depositionsbank eller ett sådant försäkringsbolag som avses ovan,

4) fondandelar i placeringsfonder vilka enligt sina stadgar placerar sina tillgångar i tillgångsslag enligt denna paragraf och vilka grundats av ett fondbolag under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat och har hemort i en EES-stat,

5) fondandelar i andra med placeringsfonder jämförbara fondföretag som står under offentlig tillsyn i en EES-stat, har hemort i en EES-stat och enligt sina stadgar placerar sina tillgångar i de tillgångsslag som avses i denna paragraf, och

6) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av skuldförbindelser eller fondandelar som avses i 1—5 punkten.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om upptagande av fondandelar enligt 1 mom. 4 och 5 punkten till täckningen för ansvarsskuldens bruttobelopp.

83 i §

Högst 50 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för ansvarsskuldens bruttobelopp får bestå av

1) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är ett annat kreditinstitut under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat än en sådan depositionsbank som avses i 83 h § 1 mom. 3 punkten eller en annan sammanslutning som med stöd av samma punkt jämföras med en sådan depositionsbank,

2) skuldförbindelser i vilka gäldenären är en sammanslutning som har hemort i en EES-stat och vars aktier eller andelar omsätts på en reglerad marknad i en EES-stat,

3) skuldförbindelser som omsätts på en reglerad marknad i en EES-stat och i vilka gäldenären är en annan sammanslutning än en sådan som avses i 1 eller 2 punkten eller i 83 h § 1 mom. 1—3 punkten, och

4) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av skuldförbindelser som avses i 1—3 punkten.

83 j §

Högst 50 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för ansvarsskuldens bruttobelopp får bestå av

1) aktier och andelar i sådana sammanslutningar som har hemort i en EES-stat och vilkas aktier eller andelar omsätts på en reglerad marknad i en EES-stat, med undantag av aktier och andelar i fastighetssammanslutningar,

2) förbindelser som emitterats av i 1 punkten avsedda sammanslutningar och som har sämre förmånsrätt än sammanslutningens övriga förbindelser,

3) fondandelar i placeringsfonder vilka enligt sina stadgar placerar sina tillgångar i tillgångsslag enligt 83 h eller 83 i § eller enligt denna paragraf och vilka grundats av ett fondbolag under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat och har hemort i en EES-stat,

4) fondandelar i andra med placeringsfonder jämförbara fondföretag som står under offentlig tillsyn i en EES-stat, har hemort i en EES-stat och enligt sina stadgar placerar sina tillgångar i de tillgångsslag som avses i 83 h eller 83 i § eller i denna paragraf, och

5) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av aktier, andelar, förbindelser eller fondandelar som avses i 1—4 punkten.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om upptagandet av fondandelar enligt 1 mom. 3 och 4 punkten till täckningen för ansvarsskuldens bruttobelopp.

83 k §

Högst 40 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för ansvarsskuldens bruttobelopp får bestå av

1) fastigheter och byggnader i en EES-stat,

2) sådana rättigheter i fast egendom eller vattenkraft i en EES-stat som avses i 83 § 5 mom. 5 punkten,

3) aktier och andelar i fastighetssammanslutningar med hemort i en EES-stat, och

4) skuldförbindelser av och fordringar under byggnadstiden på en sådan fastighetssammanslutning som avses i 3 punkten och i vilken försäkringskassan har bestämmanderätt.

Tillsammans med tillgångsslag som nämns i 1 mom. får sammanlagt högst 70 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp täckas med sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av inteckning i tillgångsslag som avses i 1 mom. 1 eller 2 punkten eller av aktier eller andelar som avses i 1 mom. 3 punkten.

83 l §

Högst 25 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp får täckas med tillgångar och förbindelser som är placerade i ett enskilt objekt, om det är fråga om placering i

1) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är ett offentligt samfund som avses i 83 h § 1 mom. 2 punkten eller ett kreditinstitut som avses i 83 i § 1 punkten, eller

2) en placeringsfond som avses i 83 h § 1 mom. 4 eller 5 punkten eller 83 j § 1 mom. 3 eller 4 punkten eller ett därmed jämförbart fondföretag.

Med skuldförbindelserna enligt 1 mom. 1 punkten jämföras skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av nämnda skuldförbindelser.

Om en i 1 mom. avsedd sammanslutnings aktier eller andelar noteras på en reglerad marknad, skall man vid tillämpning av maximigränsen sammanräkna aktierna och andelarna i sammanslutningen och förbindelser som har sämre förmånsrätt än sammanslutningens övriga förbindelser.

83 m §

Högst 15 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp får täckas med tillgångar och förbindelser som är placerade i ett enskilt objekt, om det är fråga om placeringar i

1) en fastighet, byggnad, rättighet eller fastighetssammanslutning som avses i 83 k § 1 mom. 1—3 punkten,

2) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av en inteckning i ett objekt enligt 1 punkten eller av aktier och andelar i samma fastighetssammanslutning, eller

3) skuldförbindelser av och fordringar under byggnadstiden på en fastighetssammanslutning som avses i 83 k § 1 mom. 3 punkten och i vilken försäkringskassan har bestämmanderätt.

Om en fastighet eller byggnad, ett objekt för en rättighet som avses i 1 mom. 1 punkten eller ett objekt för en inteckning som fastställts till säkerhet för en skuldförbindelse är en och samma placering eller om de befinner sig så nära varandra att de kan betraktas som en enda placering, skall alla placeringar enligt 1 mom. som hänför sig till detta objekt sammanräknas vid tillämpning av den maximigräns som anges i momentet.

83 n §

Högst 5 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp får täckas med tillgångar och förbindelser som är placerade i ett enskilt objekt i aktier och andelar i en och samma sammanslutning som avses i 83 j § 1 mom. 1 och 2 punkten och i sådana förbindelser som har sämre förmånsrätt än sammanslutningens övriga förbindelser.

Tillsammans med de tillgångsslag som avses i 1 mom. får sammanlagt högst en andel av täckningen som motsvarar 10 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp utgöras av

1) skuldförbindelser i en och samma sammanslutning vilka saknar säkerhet eller för vilka säkerheten utgörs av tillgångar enligt 1 mom., och

2) skuldförbindelser som ingåtts av andra gäldenärer och för vilka säkerheten utgörs av en och samma sammanslutnings tillgångar enligt 1 mom. eller 1 punkten.

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. får av de tillgångar som utgör täckningen sammanlagt högst 10 procent vara placerade i sådana skuldförbindelser i en och samma sammanslutning som avses i 83 i § 3 punkten.

83 o §

Av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskuldens bruttobelopp får en andel som motsvarar högst 25 procent av bruttobeloppet vara placerade i sådana tillgångar enligt 83 h—83 k § vilkas värde huvudsakligen grundar sig på den verksamhet som försäkringskassans delägare bedriver. Högst 15 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp får dock därvid vara placerade i ett objekt som utgör en funktionell helhet.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från bestämmelserna i 1 mom.

83 p §

Vid tillämpningen av maximigränserna enligt 83 i, 83 j, 83 l, 83 n och 83 o § skall också de placeringar sammanräknas som riktar eller hänför sig till en annan sammanslutning som hör till samma koncern som sammanslutningen i fråga.

83 q §

Högst 20 procent av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskuldens bruttobelopp får vara denominerade i en annan valuta än euro eller vara tillgångar som inte är fullständigt skyddade mot valutakursförändringar. När det gäller en pensionskassas tilläggs pensionsverksamhet får högst 30 procent av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskuldens bruttobelopp vara denominerade i en annan valuta än euro eller vara tillgångar som inte är fullständigt skyddade mot valutakursförändringar.

83 r §

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en försäkringskassa för viss tid bevilja tillstånd att överskrida den maximigräns som föreskrivs i 83 i—83 n §.

8 kap.

Informationsbestämmelser, begränsning av en försäkringskassas ansvar och utbetalning av förmåner

84 a §

En pensionskassa skall med skäligen mellanrum för kännedom tillställa de medlemmar i kassan som har rätt till tilläggpensionsförmåner och de personer som fått fribrev samt vid behov deras företrädare pensionskassans gällande stadgar, som skall ange omfattningen av deras tilläggsförmåner, förutsättningarna och valmöjligheterna i anslutning till erhållandet av tilläggsförmånerna samt inom skälig tid väsentlig information om ändringar av reglerna för pensionsystemet.

Pensionskassan skall varje år ge medlemmarna och de personer som fått fribrev en redogörelse för pensionskassans finansiella ställning när det gäller tilläggpensionsverksamheten.

Varje pensionstagare skall, vid pensionsavgång eller när andra förmåner skall betalas ut, få utförlig information om de pensionsförmåner och andra förmåner som pensionstagaren har rätt till. Vidare skall varje pensionstagare samt vid behov hans eller hennes företrädare inom skälig tid få information om väsentliga ändringar av reglerna för pensionssystemet.

84 b §

Medlemmar i pensionskassan, de personer som fått fribrev och pensionstagarna samt vid behov deras företrädare skall på begäran få

1) bokslut och årsredovisning och, om tilläggpensionskassan ansvarar för fler än ett tilläggpensionssystem, bokslutet och årsredovisningen för vart och ett av systemen, och

2) riktlinjerna för placeringspolitiken.

Medlemmar i pensionskassan och de personer som fått fribrev skall på begäran få utförlig information om

1) målnivån för pensionsförmånerna,

2) förmånernas nivå när medlemskapet upphör, och

3) de regler som gäller för överföringen av pensionsrättigheter till en annan pensionsanstalt

när medlemskapet upphör till följd av att anställningsförhållandet upphör.

Medlemmar som omfattas av en rörelseöverlåtelse skall på begäran få utförlig information om beloppet av den intjänade tilläggpensionsförmånen, överföringen av förmånerna och sina rättigheter vid överlåtelsen.

96 §

Social- och hälsovårdsministeriet kan bestämma att tillsynsuppgifter som gäller de pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för företagare skall överföras på pensionsskyddscentralen.

97 §

En försäkringskassa skall varje år inom en månad från det kassamöte där bokslutet och verksamhetsberättelsen har fastställts till Försäkringsinspektionen överlämna bokslutet, verksamhetsberättelsen, revisorernas utlåtande och protokollet från det nämnda kassamötet samt, samtidigt eller vid en senare tidpunkt som inspektionen bestämmer, en berättelse över sin verksamhet enligt ett fastställt formulär.

Kassan skall inom en skälig tid som social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra upplysningar om kassans verksamhet än de som avses i 1 mom., om de är nödvändiga för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag.

En pensionskassa och företag eller anstalter till vilka pensionskassan överlåtit funktioner skall på begäran lämna Försäkringsinspektionen information om sådana omständigheter mellan pensionskassan och företaget eller anstalten som påverkar pensionskassans finansiella ställning eller som är centrala med tanke på en effektiv tillsyn.

Kassan skall också tillställa pensionsskyddscentralen de handlingar och uppgifter som avses i 1 och 2 mom., om social- och hälsovårdsministeriet har överfört tillsynsuppgifter på centralen. En arbetsplatskassa som avses i sjukförsäk-

ringslagen skall också tillställa Folkpensionsanstalten de handlingar som avses i 1 mom.

99 §

Om en försäkringskassa inte följer lag, sina stadgar, de för försäkring fastställda grunderna eller de förordningar eller föreskrifter som social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen utfärdat med stöd av denna lag, eller om grunderna för dess verksamhet inte längre stämmer överens med lag, skall Försäkringsinspektionen uppmana kassan att rätta till saken inom en utsatt tid som inte utan tvingande skäl får vara längre än sex månader.

Försäkringsinspektionen har rätt att förbjuda verkställigheten av beslut som kassamötet, förvaltningsrådet eller styrelsen har fattat i den sak som avses i 1 mom. Har beslutet redan verkställts kan Försäkringsinspektionen förplikta kassan att vidta åtgärder för att få en rättelse till stånd.

Försäkringsinspektionen kan förena en uppmaning eller ett förbud som avses i denna paragraf med vite. Ändring i ett beslut om föreläggande av vite får inte sökas genom besvär. Vitet döms ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Om en uppmaning eller ett förbud enligt denna paragraf inte iakttas, kan Försäkringsinspektionen bestämma att kassans verksamhet delvis skall avslutas eller att kassan skall upplösas. När en kassa upplöses skall 11 kap. iakttas i tillämpliga delar.

100 §

Har en försäkringskassa ingen styrelse eller sköter styrelsen inte sina åligganden, kan Försäkringsinspektionen förordna en eller flera syssломän att handha kassans angelägenheter till dess en ny styrelse har valts eller den tidigare på nytt börjar sköta sina åligganden.

Till syssломännen skall av kassans tillgångar betalas ett av Försäkringsinspektionen godkänt arvode samt kostnadsersättning. Om kassans tillgångar inte räcker för betalning av arvodet och ersättningen, skall den bristande delen betalas av de medel som uppbärs hos kassorna som ersättning för kostnaderna för försäkringsinspektion.

101 §

Anser Försäkringsinspektionen att en försäkringskassa är eller håller på att råka i ett sådant tillstånd att den bör upplösas, kan Försäkringsinspektionen förbjuda kassan att överlåta eller pantsätta kassans egendom.

Försäkringsinspektionen kan i situationer enligt 1 mom. förbjuda användningen av en tilläggspensionskassas tillgångar när de innehas av sådana kapitalförvaltare eller förvaringsinstitut som avses i 9 a §.

14 a kap.

Gränsöverskridande verksamhet

157 a §

Bestämmelserna i 157 b—157 j § i detta kapitel gäller för tilläggspensionsverksamhet som bedrivs av en EES-tilläggspensionskassa i en annan EES-stat än Finland.

En utländsk EES-tilläggspensionsanstalt som bedriver tilläggspensionsverksamhet har rätt att bedriva sådan verksamhet i Finland. På en utländsk EES-tilläggspensionsanstalts tilläggspensionsverksamhet i Finland tillämpas på motsvarande sätt vad som i 1 § 4 mom. i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) föreskrivs om utländska EES-försäkringsbolags tilläggspensionsverksamhet i Finland, dock så att bestämmelserna i 15 a—15 d § inte tillämpas.

157 b §

En EES-tilläggspensionskassa som har för avsikt att förvalta frivilliga tilläggspensioner och andra förmåner för företag eller självständiga yrkesutövare som är etablerade inom andra EES-staters territorium skall ansöka om tillstånd hos Försäkringsinspektionen innan verksamheten inleds.

EES-tilläggspensionskassan skall lämna Försäkringsinspektionen följande uppgifter i anslutning till ansökan om tillstånd:

1) namnet på det företag eller namnen på de självständiga yrkesutövare vilkas tilläggspensionssystem EES-tilläggspensionskassan skall förvalta,

2) den EES-stat vars social- och arbetsrätt gällande avtalsbaserade tilläggspensioner tillämpas på förhållandet mellan ett företag som avses i 1 punkten och medlemmarna eller på självständiga yrkesutövare, samt

3) en utredning om huvuddragen i det pensionssystem som EES-tilläggspensionskassan skall förvalta.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om de uppgifter som skall lämnas i anslutning till ansökan om tillstånd.

157 c §

Har Försäkringsinspektionen inte skäl att beivra att EES-tilläggspensionskassans administrativa uppbyggnad eller finansiella ställning eller dess lednings vandel och yrkesmässiga kvalifikationer eller erfarenhet inte är förenliga med den föreslagna tilläggspensionsverksamheten, skall Försäkringsinspektionen inom tre månader från mottagandet av alla de uppgifter som avses i 157 b § 2 mom. vidarebefordra dessa till de behöriga myndigheterna i den stat som avses i 157 b § 2 mom. 2 punkten och underrätta EES-tilläggspensionskassan om detta.

157 d §

Försäkringsinspektionen skall underrätta EES-tilläggspensionskassan om de social- och arbetsrättsliga krav på avtalsbaserade tilläggspensioner och de investeringsbestämmelser enligt vilka ett tilläggspensionssystem för företag eller självständiga yrkesutövare som är etablerade i en annan EES-stat skall förvaltas. Försäkringsinspektionen skall dessutom underrätta EES-tilläggspensionskassan om de informationsbestämmelser som skall tillämpas när det gäller medlemmar och personer som fått fribrev i en sådan stat som avses i 157 b § 2 mom. 2 punkten.

En EES-tilläggspensionskassa som bedriver verksamhet i Finland kan börja förvalta tilläggspensionssystem för företag eller självständiga yrkesutövare som är etablerade i en annan EES-stat, när den har mottagit Försäkringsinspektionens underrättelse om de villkor som avses i 1 mom., dock senast två månader efter det att

den behöriga myndigheten i den stat som avses i 157 a § 2 mom. 2 punkten mottagit de i 157 c § nämnda uppgifterna av Försäkringsinspektionen.

Innan EES-tilläggspensionskassan inleder verksamheten skall Försäkringsinspektionen anteckna kassan i försäkringskasseregistret. I registret skall dessutom nämnas de EES-stater där kassan bedriver verksamhet.

157 e §

En EES-tilläggspensionskassa skall i sin gränsöverskridande verksamhet följa social- och arbetsrätten i den stat som avses i 157 b § 2 mom. 2 punkten. Dessutom skall en EES-tilläggspensionskassa när de behöriga myndigheterna i en i 157 b § 2 mom. 2 punkten avsedd stat kräver det tillämpa de investeringsbestämmelser som skall följas i staten i fråga när det gäller de tillgångar som motsvarar den verksamhet som bedrivs i den staten. Kassan skall också följa den statens informationsbestämmelser när det gäller de medlemmar och personer med fribrev som omfattas av det tilläggspensionssystem som EES-tilläggspensionskassan förvaltar i den staten.

Försäkringsinspektionen skall underrätta EES-tilläggspensionskassan om väsentliga ändringar av de bestämmelser som avses i 1 mom., om de kan påverka förvaltningen av tilläggspensionssystemet för företag eller självständiga yrkesutövare som är etablerade i en annan EES-stat.

157 f §

En pensionskassa som beviljar frivilliga tilläggspensionsförmåner kan omvandlas till en EES-tilläggspensionskassa. I fråga om ansökan och inledandet av gränsöverskridande verksamhet tillämpas 157 b—157 d §.

157 g §

En EES-tilläggspensionskassa skall helt täcka den ansvarsskuld som hänför sig till tilläggspensionsverksamhet som den bedriver i andra EES-stater än Finland.

157 h §

En EES-tilläggs pensionskassa skall hålla de tillgångar och eventuella skulder samt intäkter och kostnader som hänför sig till gränsöverskridande verksamhet åtskilda från motsvarande poster som gäller den verksamhet som kassan bedriver i Finland.

Om en EES-tilläggs pensionskassa förvaltar tilläggs pensionssystem i flera EES-stater, skall den hålla tillgångar som hör till tilläggs pensionssystem som förvaltas i olika EES-stater åtskilda, om de nationella investeringsreglerna i en här avsedd stat kräver det.

157 i §

Stadgarna för en EES-tilläggs pensionskassa skall ange de EES-stater i vilka EES-tilläggs pensionskassan bedriver verksamhet.

I stadgarna för en EES-tilläggs pensionskassa skall dessutom nämnas hur tillgångarna i kassan skall fördelas före en skiftning av tillgångarna i enlighet med 122 § 2 mom. mellan det försäkringsbestånd som hänför sig till gränsöverskridande verksamhet och det övriga försäkringsbeståndet.

157 j §

Försäkringsinspektionen kan begränsa verksamheten i en EES-tilläggs pensionskassa eller förbjuda den helt, om kassan i sin gränsöverskridande verksamhet inte följer social- och arbetsrätten i den stat som avses i 157 b § 2 mom. 2 punkten.

172 a §

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 65 §, 70 § 1 mom., 72 b §, 74 a § 1 mom. 3 punkten, 74 b § 1, 2, 4 och 5 mom., 74 c § 3 mom., 77 §, 79 § 2 mom., 82 a § 2 mom., 83 § 3 mom. 3 punkten, 4 mom., 5 mom. 11 punkten och 8 mom., 83 a § 1 och 3 mom., 83 b § 2 mom. 8 punkten och 9 mom., 83 d § 5 mom., 91 § 4 mom., 96 §, 97 § 2 och 4 mom.,

99 § 1 mom., 132 § 2 och 3 mom., 134 § 2 mom., 165 § 2 mom., 165 b §, 165 c § 1 mom. 5 punkten och 3 mom., 167—169 § och 170 § 4 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Utan hinder av vad som föreskrivs i 7 § 2 mom. får pensionskassor hålla de lån som upptagits före denna lags ikraftträdande i kraft i enlighet med de överenskomna lånevillkoren.

Utan hinder av 8 § 2 mom. får tilläggs pensionskassor fram till den 23 september 2010 behålla investeringar som när denna lag träder i kraft gjorts i ett företag som är delägare. På nya lån som efter denna lags ikraftträdande ges ett företag som är delägare och på ändringar i sådana lån som före ikraftträdandet givits ett företag som är delägare tillämpas bestämmelserna i 8 § 2 mom. Det här momentet tillämpas inte på EES-tilläggs pensionskassors gränsöverskridande verksamhet.

Om de tillgångar enligt 83 h—83 n § som utgör täckning för bruttobeloppet av en försäkringskassas ansvarsskuld den 5 mars 1999 överskred de maximigränser som föreskrivs i nämnda paragrafer, skall försäkringskassan före utgången av 2005 undanröja överskridningen. Beloppet av dessa tillgångar och förbindelser får inte öka eller deras relativa andel av alla de tillgångar som utgör täckningen stiga under den tid då maximigränsen överskrids. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl på ansökan av kassan, beträffande tillgångar som avses i 83 j och 83 l §, förlänga den utsatta tiden enligt detta moment med högst fem år.

Genom denna lag upphävs förordningen av den 23 december 1998 om täckning för försäkringskassors ansvarsskuld (1138/1998) och förordningen av den 30 december 1997 om poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet i pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1324/1997) jämte ändringar.

Lag

om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995) 2 § 1 mom. 13 och 14 punkten, 17 § 1 och 3 mom., 70 § 1 mom. 6 och 7 punkten, 75 § och 76 § 1 mom. 1 punkten, av dem 2 § 1 mom. 13 och 14 punkten samt 17 § 3 mom. sådana de lyder i lag 331/2004, 17 § 1 mom. sådant det lyder i lag 80/1999, 75 § sådan den lyder i lag 359/2002 och 76 § 1 mom. 1 punkten sådan den lyder i lag 363/2001, samt

fogas till 1 § ett nytt 4 mom., till 2 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 637/2000 och i nämnda lag 331/2004, en ny 15 punkt, till lagen nya 13 a—13 e och 14 a §, till 15 §, sådan den lyder i nämnda lagar 359/2002 och 331/2004, ett nytt 3 mom. och till 70 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i nämnda lag 359/2002, en ny 8 punkt som följer:

1 §

Tillämpningsområde

— — — — —
Ett utländskt EES-försäkringsbolag som bedriver livförsäkringsverksamhet har rätt att bedriva tilläggspensionsverksamhet i Finland enligt vad som föreskrivs i denna lag. Bestämmelserna i 4—6 och 7—13 §, 4—8 kap., 56 och 57 § och 10 kap. tillämpas inte på tilläggspensionsverksamhet.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

— — — — —
13) *förvaltare* varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna eller förvaltningsorganen i ett försäkringsbolag för att förvalta ett likvidationsförfarande,

14) *försäkringsfordran* varje fordran som ett utländskt försäkringsbolag enligt ett direktförsäkringsavtal ansvarar för gentemot försäkringsstagare, försäkrade personer, förmånstagare eller sådana skadelidande vilka har rätt att kräva ersättning enligt försäkringsavtalet direkt av försäkringsbolaget, inbegripet reserver för okända skador; de försäkringspremier som ett utländskt försäkringsbolag är skyldigt till följd av att dessa försäkringsavtal och denna verksamhet inte har

ingåtts eller har återgått enligt den lag som gäller för sådana avtal eller sådan verksamhet innan likvidationsförfarandet har inletts skall också betraktas som försäkringsfordran, och

15) *tilläggspensionsverksamhet* verksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut.

2 kap.

Inledande och avslutande av verksamheten

13 a §

Inledande av tilläggspensionsverksamhet

Innan ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva tilläggspensionsverksamhet i Finland skall Försäkringsinspektionen av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i EES-försäkringsbolagets hemstat få minst följande uppgifter:

1) namnen på de i Finland etablerade företag och självständiga yrkesutövare vilkas tilläggspensionssystem EES-försäkringsbolaget börjar förvalta,

2) den EES-stat vars social- och arbetsrätt gällande avtalsbaserade tilläggspensioner tillämpas på förhållandet mellan ett företag som avses i 1 punkten och medlemmarna eller på självständiga yrkesutövare, samt

3) en utredning om huvuddragen i det pensionssystem som EES-försäkringsbolaget skall förvalta.

13 b §

Försäkringsinspektionens underrättelse

Försäkringsinspektionen skall vid behov inom två månader från mottagandet av de uppgifter som avses i 13 a § underrätta den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i EES-försäkringsbolagets hemstat om

1) de på avtalsbaserade tilläggs pensioner tillämpliga krav i social- och arbetsrätten som skall följas när tilläggs pensionsverksamhet bedrivs i Finland, och

2) de informationsbestämmelser som skall följas när det gäller försäkrade som arbetar i Finland och som det föreskrivs närmare om i 13 c och 13 d §.

13 c §

Informationskyldighet för EES-försäkringsbolag med tilläggs pensionsverksamhet

Ett EES-försäkringsbolag med tilläggs pensionsverksamhet skall med skäligen mellanrum för kännedom tillställa försäkrade som har rätt till tilläggs pensionsförmåner och vid behov deras företrädare de gällande försäkringsvillkoren, som skall ange omfattningen av tilläggs pensionsförmånerna, förutsättningarna och valmöjligheterna i anslutning till erhållandet av dessa förmåner samt inom skälig tid väsentlig information om ändringar av försäkringsvillkoren.

EES-försäkringsbolaget skall varje år ge de försäkrade en redogörelse för bolagets finansiella ställning när det gäller tilläggs pensionsverksamheten.

Varje pensionstagare skall, vid pensionsavgång eller när andra förmåner skall betalas ut, få utförlig information om de pensionsförmåner och andra förmåner som pensionstagaren har rätt till. Vidare skall varje pensionstagare samt vid behov deras företrädare inom skälig tid få infor-

mation om väsentliga ändringar av försäkringsvillkoren.

13 d §

Information som ett EES-försäkringsbolag med tilläggs pensionsverksamhet skall lämna på begäran

De försäkrade och pensionstagarna samt vid behov deras företrädare skall på begäran i fråga om ett EES-försäkringsbolag med tilläggs pensionsverksamhet få följande information om den verksamheten:

1) bokslut och årsredovisning och, om EES-försäkringsbolaget ansvarar för fler än ett tilläggs pensionssystem, bokslutet och årsredovisningen för vart och ett av systemen, och

2) riktlinjerna för placeringspolitiken.

De försäkrade skall av ett EES-försäkringsbolag med tilläggs pensionsverksamhet på begäran få utförlig information om

1) målnivån för pensionsförmånerna,

2) förmånernas nivå när försäkringsförhållandet upphör,

3) tillgängliga investeringsalternativ och den faktiska investeringsportföljen samt om riskexponering och kostnader som är förenade med investeringarna, om den försäkrade själv står för den finansiella risken, samt

4) de regler som gäller för överföringen av pensionsrättigheter till en annan pensionsanstalt när försäkringsförhållandet upphör till följd av att anställningsförhållandet upphör.

13 e §

Inledande av tilläggs pensionsverksamhet

Ett utländskt EES-försäkringsbolag kan inleda tilläggs pensionsverksamhet i Finland, när bolaget av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat har fått uppgift om de villkor som avses i 13 b §, dock senast två månader efter det att Försäkringsinspektionen mottog de i 13 a § avsedda uppgifterna av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i EES-försäkringsbolagets hemstat.

Försäkringsinspektionen skall underrätta den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i EES-försäkringsbolagets hemstat om väsentliga ändringar av de social- och arbetsrättsliga krav på tilläggspensionsverksamhet och av de informationsbestämmelser som kan påverka ett pensionssystem som EES-försäkringsbolaget förvaltar i Finland.

14 a §

Tillsynen över utländska EES-försäkringsbolags tilläggspensionsverksamhet

Försäkringsinspektionen tillser att ett EES-försäkringsbolag med tilläggspensionsverksamhet, när det gäller verksamhet som bolaget bedriver i Finland, följer den social- och arbetsrätt som avses i 13 b § 1 mom. 1 punkten och de informationsbestämmelser som avses i 13 b § 1 mom. 2 punkten. Om Försäkringsinspektionen upptäcker att ett EES-försäkringsbolag inte följer ovan nämnda bestämmelser, skall den genast underrätta den myndighet i EES-försäkringsbolagets hemstat som svarar för försäkringsinspektionen om detta. Försäkringsinspektionen utövar tillsyn i samarbete med den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i EES-försäkringsbolagets hemstat.

15 §

Hemstatens myndighets behörighet i Finland

Försäkringsinspektionen kan på begäran av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat begränsa EES-försäkringsbolagets rätt att använda tillgångar vilka innehas av kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (1607/1993), fondbolag och fondföretag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999), värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (579/1996) och livförsäkringsbolag som avses i lagen om försäkringsbolag och vilka hänför sig till EES-försäkringsbolagets tilläggspensionsverksamhet eller helt förbjuda

EES-försäkringsbolaget att använda nämnda tillgångar, om EES-försäkringsbolaget enligt tillsynsmyndigheten i bolagets hemstat inte har genererat en tillräcklig försäkringsteknisk ansvarsskuld i förhållande till hela sin verksamhet, eller om dess tillgångar är otillräckliga för täckande av den försäkringstekniska ansvarsskulden eller EES-försäkringsbolaget inte längre uppfyller de lagstadgade kapitalkraven.

17 §

Tvångsmedel

Försäkringsinspektionen kan tilldela ett utländskt EES-försäkringsbolag en anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till något eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt, om bolaget inte iakttar lag eller de föreskrifter som ministeriet eller Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag eller som det ministerium som svarar för polisväsendet har meddelat med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998), om bolaget har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det har uppdragats missbruk i bolagets verksamhet eller om bolaget i sin tilläggspensionsverksamhet inte har följt de bestämmelser i social- och arbetsrätten som avses i 13 b § 1 mom. 1 punkten.

Om de åtgärder som vidtas av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat visar sig vara otillräckliga och bolaget fortsätter sitt felaktiga förfarande, kan Försäkringsinspektionen, efter att ha lämnat meddelande om detta till den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat, förena sin uppmaning eller sitt förbud med vite, förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta egendom som bolaget innehar i Finland, förbjuda bolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna eller förbjuda bolaget att i Finland bevilja nya försäkringar tills saken har rättats till. Vitet döms ut av länsstyrelsen i det län där orten för det utländska

EES-försäkringsbolagets representation är belägen eller, om bolaget inte har någon representation i Finland, av länsstyrelsen i Södra Finlands län. Försäkringsinspektionen kan dessutom förbjuda EES-försäkringsbolaget att fortsätta marknadsföringen av tilläggspensioner eller sin tilläggspensionsverksamhet i Finland och av synnerligen vägande skäl helt förbjuda bolagets verksamhet i Finland.

— — — — —

70 §

Register över utländska försäkringsbolag

Försäkringsinspektionen för register över utländska försäkringsbolag som är verksamma i Finland. I registret antecknas

— — — — —

6) återkallande eller begränsning av koncession som i Finland beviljats ett försäkringsbolag från tredje land, samt uppgift om orsaken och tidpunkten,

7) tidpunkten för återkallande av koncession som beviljats ett utländskt EES-försäkringsbolag i dess hemstat, och

8) tilläggspensionsverksamhet som ett EES-försäkringsbolag bedriver i Finland.

— — — — —

75 §

Verksamhet som i Finland bedrivs för ett försäkringsbolags räkning

Har Försäkringsinspektionen skäl att anta att någon för ett utländskt försäkringsbolags räkning i Finland bedriver verksamhet enligt denna lag utan att göra sådan anmälan som avses i 7, 10 och 13 a § eller utan koncession som avses i 18 § 1 mom., skall inspektionen skaffa utredning om saken och vid behov uppmana den som saken gäller att inom en bestämd tid göra anmälan enligt 7, 10 eller 13 a §, ansöka om koncession, ändra sin verksamhet enligt inspektionens anvisningar eller upphöra med verksamheten.

76 §

Olovligt bedrivande av försäkringsrörelse

Den som

1) för ett utländskt försäkringsbolags räkning bedriver försäkringsrörelse i Finland utan att göra anmälan enligt 7 eller 10 § eller utan koncession som avses i 18 § 1 mom. eller i strid med 22 a eller 57 § eller bedriver tilläggspensionsverksamhet utan att göra anmälan enligt 13 a §, eller

— — — — —

skall dömas enligt vad lagen om försäkringsbolag bestämmer om olovligt bedrivande av försäkringsrörelse.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 200 .

Helsingfors den 18 april 2006
